

Sygn. akt IV CSK 68/15

## POSTANOWIENIE

Dnia 11 sierpnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie z powództwa W. Spółki Akcyjnej w W.  
przeciwko "A. " Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S.  
o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej  
w dniu 11 sierpnia 2015 r.,  
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej  
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku  
z dnia 23 lipca 2014 r., sygn. akt I ACa 772/13,

**I. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**

**II. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) zł z tytułu zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wniosek o przyjęcie do rozpoznania skargi kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku pozwana A. sp. z o.o. w S. uzasadniła tym, że jest ona oczywiście uzasadniona, na poparcie tego twierdzenia przedstawiając wywody mające przekonać, że „oczywiste” są naruszenia przepisów postępowania, zarzucone w ramach podstawy kasacyjnej opartej na art. 398<sup>3</sup> § 1 pkt 2 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Uzasadnienie wniosku opartego na przyczynie przewidzianej w art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 4 k.p.c. wymaga przedstawienia argumentacji prawnej zmierzającej do wykazania kwalifikowanego, ewidentnego naruszenia przepisów, możliwego do stwierdzenia bez merytorycznej analizy zaskarżonego orzeczenia i podstaw skargi. Zakres badania sprawy w ramach przedsądu nie pozwala Sądowi Najwyższemu na ocenę na tym etapie postępowania zasadności zarzutów podniesionych w skardze kasacyjnej. Z tego względu powołanie się na przesłankę oczywistej zasadności skargi nie może być sformułowane w sposób wymagający takiej oceny, lecz powinno się koncentrować na argumentacji prawnej odrębnej od merytorycznej motywacji skargi. Uszło to uwagi skarżącego, gdyż w jego ujęciu uzasadnienie wniosku stanowi w rzeczywistości jedynie zmodyfikowaną wersję uzasadnienia zarzutów naruszenia przepisów postępowania, z tym jedynie, że w uzasadnieniu wniosku naruszenia te zostały określone jako „oczywiste”.

Przesłanką przyjęcia skargi, przewidzianą w art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 4 k.p.c., nie jest oczywiste naruszenie przepisów prawa, lecz sytuacja, w której naruszenie to spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia. Wbrew przekonaniu skarżącego, skonfrontowanie uzasadnienia wniosku – w zakresie dopuszczalnym na tym etapie postępowania – z wynikającymi z uzasadnienia podstawami zaskarżonego wyroku nie prowadzi do wniosku o zasadności skargi tak „oczywistej”, by uzasadniała przyjęcie jej do rozpoznania przez Sąd Najwyższy.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi (art. 398<sup>9</sup> § 2 k.p.c.), o kosztach postępowania kasacyjnego orzekając stosownie do art. 98 i art. 398<sup>21</sup> w zw. z art. 391 § 1 k.p.c.

l.n